

РОТАРИ

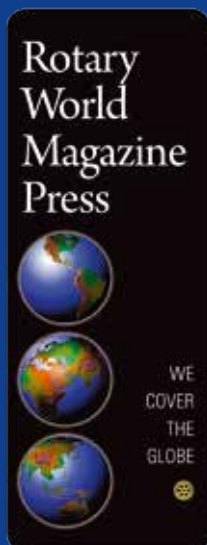
БЪЛГАРИЯ СРБИЈА ЦРНА ГОРА МАКЕДОНИЈА

Бр. 5, март-април 2018 г., № 204

НА БАЛКАНИТЕ • НА БАЛКАНУ • НА БАЛКАНОТ

50 години РОТАРАКТ
ПРАВИМ ДОБРО И СЕ ЗАБАВЛЯВАМЕ

РОТАРИ НА БАЛКАНИТЕ

Регионално списание
на Ротари Интернешънъл
ISSN 1310-750X
Издател: Агенция „Бизнес Н“

ИЗЛИЗА НА ДВА МЕСЕЦА

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Емил Коцев, ДГ
Димитър Димитров, ПДГ
Веселин Димитров, ДГЕ
Анелия Дошева, ПДГ
Велимир Балтезаревич, Србија
Димитрина Вакрилова, отг. редактор
Цвятко Кагийски, Ротари историк
Наско Начев, ПДГ, издател

Отговорен секретар: Антон Начев

Препечат: Любена Райчева

Address:
ROTARY IN THE BALKANS
1, Gladston Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. /Fax + 359 32/628 770
Mob. +359 887 594 356
E-mail: spisanie@rotary.bg
www.rotary.bg

Printed by KERA Ltd.

Уважаеми приятели,

Каква е разликата между Ротари и Ротаракт?

Ако питаме ротаракторите, ще кажат, че правят по-добри партита. Този месец планират много голямо, защото поводът е страховтен – 50-годишен юбилей.

Редакторите на официоза The Rotarian са посветили изцяло мартенския брой на годишнината на нашата младежка организация. От всяка страница на този брой, от обръщението на президента Райзли през нашите

„Седем неща, които не знаете за Ротаракт“ ще усетите духа на младите ни партньори. Направихме нещо подобно. Свързахме се с лидерите на Ротаракт в България и поискахме и те да разкажат за това, което ги вълнува, по какви проекти работят и какво ги кара да се гордеят през последните години. Припомням ви, че скоро Ротаракт България ще навърши 25 години. Получихме и много снимки, и всичките усмихнати!

Предлагаме на вашето внимание и интервюто със следващия президент на Ротари Интернешънъл Бари Расин. Ще се убедите, че той е човек решителен, организиран, далновиден и не се страхува да поема рискове. Ще прочетете, че много от неговите цели са свързани с Ротаракт. Ние, ротарианците, можем да научим много от ротаракторите и да работим още по-добре с тези находчиви млади мъже и жени.

Ето няколко начина да направите това: Запознайте се най-после с ротаракторите, които спонсорирате във вашите общности, говорете за идеите им, станете партньори в службата, споделете броя на списанието с тях (защото те няма да получат тази ротарианска информация), а това е ваше задължение и жест към Световната ротарианска преса.

И понеже става дума за Списанието, много време в Ротари календара април беше посветен на Световната ротарианска преса. През последните три години „Ротари на Балканите“ се променя и е в крак с новите тенденции. Предлагаме електронен вариант на изданието, всички броеве от последните 22 години са дигитализирани и качени на сайта www.rotary.bg на списанието.

Винаги съм възприемал дейността ни в издаването на ротарианското списание на български език като основа за познанието, традициите и паметта за Ротари в нашата страна. Много ми е странно, дори непонятно, защо няколко клуба с оправданието за псевдоикономии лишават български ротарианци от ротарианското списание на родния им език - в печатен или електронен формат, който предложихме преди официоза The Rotarian.

И накрая искам да ви напomena да отбележите подобаващо кръглата годишнина на създателя на Ротари Интернешънъл – Пол Пърси Харис. На 19 април се навършват 150 години от рождението му.

Ваши в Ротари

Наско Начев

Йън Райзли
ПРЕЗИДЕНТ,
РОТАРИ ИНТЕРНЕСЪНЪЛ

Уважаеми колеги ротарианци,

Март

Този месец отбелязваме 50 години от чартирането на първия Ротаракт клуб през 1968 г. В този специален брой за Ротаракт ще срещнете някои впечатляващи ротарактори от цял свят и ще видите някои от невероятните начини, по които те правят разликата.

През този половин век от началото на Ротаракт светът преживя дълбоки промени и младите хора са оказали най-голямото въздействие за тези промени: възхода на технологиите и информационната икономика, разрастващия се обхват на образованието и огромното влияние на интернет. Когато Ротаракт е основан, беше почти немислимо за един тийнейджър или двадесет и няколко годишен младеж да е предприемач или главен изпълнителен директор. Днес младите хора имат безпрецедентна способност да успяват и Ротари има нужда от

техните идеи и ентузиазъм както никога досега.

В продължение на много години Ротари пренебрегваше Ротаракт, като е гледаше на младежките програми като на обикновени предшественици на членството в Ротари, а не толкова като ценни и продуктивни програми сами по себе си. Но ротаракторите са истински партньори в ротарианската служба. Днес около четвърт милион ротарактори служат в над 10 000 клуба в почти всяка страна с Ротари клубове. Въздействието на тяхната служба е особено впечатляващо, когато се съпостави с ресурсите им. Ротаракторите постигат невероятни неща с далеч по-малко пари от средния Ротари клуб. Тяхната енергия и визия внасят нещо прекрасно в нашето ротарианско семейство и нашите общности и ние го ценим много. Само 27% от Ротари клубовете спонсорират Ротаракт клуб - число, което остава сравнително стабилно във времето. И твърде малко ротарактори в крайна сметка преминават към членство в Ротари. В продължение на половин век Ротаракт даде на младите хора начин да намерят същите връзки със своите общности и същата стойност в службата, която ротарианците намират в Ротари. Ротаракторите ни свързват с ротарианското бъдеще, докато ни помагат да градим Ротари днес.

Уважаеми колеги ротарианци,

Април

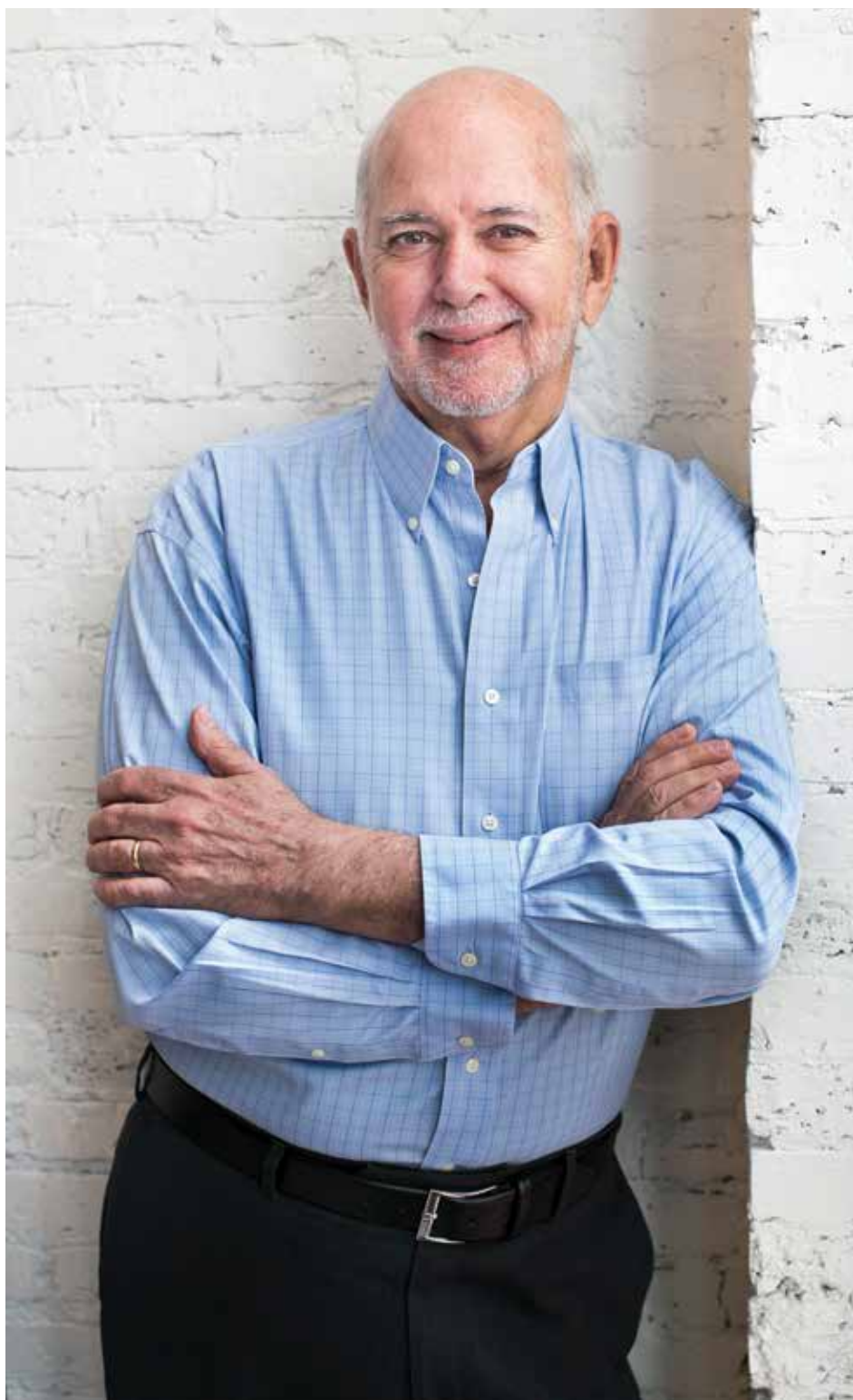
На Международната конвенция на Ротари в Портланд, Орегон, през 1990, тогавашният президент-елект Пауло Коста каза на събранияте ротарианци: „Дойде часът Ротари да издигне глас, да претендира за своето място и да събуди всички ротарианци на кръстоносен поход, за да защитим нашите природни ресурси.“ Той обяви инициативата на Ротари за „Опазване на планетата Земя“, като по-моли ротарианците да включат екологичните проблеми в техния дневен ред: да засаждат дървета, да работят, за да поддържат въздуха и водата чисти и да пазят планетата за бъдещи поколения. Президентът Коста поиска да бъде засадено по едно дърво за всеки от 1,1 милиона членове, които Ротари имаше по онова време. Ротарианците, както си ни е обичай, се справиха по-добре и засадиха близо 55 милиона дървета до края на Ротарианската година. Много от тези дървета вероятно все още процъфтяват днес, като абсорбират въглерода от околната среда, освобождават кислород, охлажда въздуха, подобряват качеството на почвите, осигуряват местообитания и храна за птици, животни и насекоми и осигуряват множество други предимства. За съжаление, докато тези дървета продължават да вършат добро за околната среда, Ротари като цяло не е придвижила екологичния си ангажимент напред.

Ето защо в началото на тази година последвах примера на Пауло Коста и помолих Ротари да засади поне едно дърво за всеки член на Ротари. Целта ми беше да постигна добро, надхвърлящо значителните ползите, които тези 1,2 милиона (или повече!) дървета биха донесли сами по себе си. Надявам се, че чрез засаждането на дървета ротарианците ще подновят своя интерес и внимание към един въпрос, който трябва да възстановим в ротарианския дневен ред: състоянието на нашата планета. Както каза предишният генерален секретар на ООН Бан Ки Мун, „Не може да има план Б, защото няма Планета Б.“ Нашата планета принадлежи на всички нас, на нашите деца и на техните деца.

За всички ние трябва да я защитаваме и за всички нас в Ротари да направим промяната.

John Riney,

Когато Бари Расин, член на Ротари клуба в Източен Насау, Бахамските острови, пристига в Централата на Ротари в Еванстън, в 4 часа сутринта за първия си пълен работен ден като елект президент, неговата карта за сигурност не сработва в асансьора. Само ден преди това по време на оживена дискусия той бе номиниран да замени Сам Ф. Оуори, който неочаквано почина през юли. Обаче в момента Расин нямаше регламентирания достъп до сградата. „Трябваше да обясня ситуацията на охраната, която, разбира се, нямаше представа кой съм аз“, споделя той.

Малко са нещата, които могат да спрат Расин, когато иска да направи нещо. След като се изкачи пеша до 18-ия етаж, той компресира петдневната работна седмица в ден и половина, планирайки Международната асамблея и излизайки с президентската си тема „Бъдете вдъхновение“. „Такъв съм си - искам да чуя всички възможности, да взема решение и да продължа към следващото нещо - признава той. - Така че преминахме през процеса доста бързо.“

Преди да стане елект президент, Расин е известен с това, че ръководи дейностите на Ротари за подпомагане и възстановяване на Хаити след земетресението през 2010 г., общо 105 отделни проекта, финансирани от ротарианци. „Имах електронна таблица със 132 страници и всеки детайл от всеки проект - казва той. - Хората гледаха и питаха: „Как го правиш?“ Но на мен ми харесваше.“

Ръководните способности на Расин му служат добре в професионалния му живот като болничен администратор. Първи сътрудник в Американския колеж по здравеопазване на Бахамите, той наскоро се оттегля след 37 години като президент на Здравната асоциация на лекарите, където все още е съветник.

Расин е ротарианец от 1980 година, носител на най-голямата награда на Ротари за безкористна служба. Със съпругата му Естер са големи дарители и благодетели на Фондация Ротари.

КАК ЩЕ ИЗГЛЕЖДА

Елект президентът Бари Расин за това, къде се намира Ротари, как се нагява да го води и как организацията дълбоко е променила живота му

Главният редактор Джон Резек и старшият сътрудник Диана Шоберг говориха с Расин в офиса му в Еванстън през октомври, малко след фотосесия в местно кафене. По същото време се празнуваше рожден ден, но участниците нямаха нищо против. („Той е филмова звезда“ - прошенна посетител в кафето) След това Расин се пошегува за снимката: „Беше като да отидеш при зъболекаря“.

THE ROTARIAN: Ротари не е организация за подпомагане при бедствия. Като човек, бил на предната линия при някои от най-тежките бедствия в последните години, смятате ли, че трябва да направим някакви промени?

РАСИН: Да, Ротари Интернешънъл не е организация за подпомагане, но бих искал да бъде много по-добър в комуникациите и катализатор между зоните на бедствие и потенциалните донори. Ротарианците по света чуват за бедствие и искат да помогнат. Нуждаем се от по-добър начин да им съобщим как да се помогне по подходящ начин. Невинаги е удачно да отворите гардероба си и да изпращате каквито грехи имате, защото това не е непременно необходимо. Първо трябва да чуем хората от района на бедствието. Техните нужди могат да се променят ежедневно, така че комуникацията е наистина важна. Нагявам се, че ще разполагаме с по-актуална информация на нашия уебсайт за всяко бедствие, което се случва.

Имаме Ротарианска група за действие, насочена към подпомагане при бедствия. Тази група има чудесна възможност да работи с екипите на Ротари Интернешънъл. Ще можем да реагираме по-бързо, отколкото днес. Първото нещо, което трябва да направим при бедствие, е да достигнем до хората и да питаме: „Добре ли си? Ние сме тук, нас ни е грижа, какво можем да направим, за да ви помогнем?“ Само тези думи са достатъчни, хората в бедстващ район да се чувстват по-малко сами. След това можем да ги съветваме как да получат незабавно помощ чрез агенциите, с които вече работим.

TR: Ротари зависи ли от клубовете за тази информация?

РАСИН: Клубовете и дистриктите са основата. Те знаят какво става. Те трябва да знаят с кого, как и кога да се свържат в Ротари Интернешънъл за помощ. Трябва да осигурим тази връзка. Това е работата на Ротари Интернешънъл.

Ако живеете в зона на бедствие, ще помогнете веднага, защото вашите приятели са тези, които ги боли. Това е естествено. Голямата роля на Ротари е следващата стъпка - дългосрочните усилия за възстановяване.

Изминаха осем години от земетресението в Хаити и Ротари Интернешънъл все още е там. Много други агенции осигуряват незабавно подкрепа и след това изчезват. Ние сме там в дългосрочен план. Ротарианците живеят там; те ще искат да възстановят общността си, каквато е била. Нашата роля е да им помогнем да направят това. Не задължително със средства, а със съвети, с напътствия и с емпатия.

TR: Искате Ротари да има преобразуващо въздействие. Как да разпределим ресурсите си за това?

РАСИН: Добре е да се правят малки проекти - не ме разбирате погрешно. Ние винаги ще правим такива. Но бих искал всеки клуб да мисли за най-малко един проект с висока степен на въздействие, който може да направи, за да промени живота на хората. Не е задължително да струва много пари. Като пример винаги използвам джипа, който закупихме за Хаити. За \$ 60 000 или \$ 70 000 ние предоставихме розов джип на група акушерки, които излязоха в общ-

ността и организираха женски консултации на бъдещи майки, които не бяха я получили до този момент. Смъртността намаля драстично. Това е гъвкавост.

Ротари фондацията дълго време говори за устойчивостта. За да бъдем устойчиви, за да е трайно доброто, което правим, трябва да бъдем гъвкави и да се вписваме добре в това, което правят попечителите на Фондацията и глобалните грантове. Дистриктите могат да се насочват към дистриктни грантове и да правят същото. Имаме ресурсите. Просто трябва да мислим малко по-различно.

TR: Действията на Възстановяването на Хаити има ли положителен ефект върху Ротари?

РАСИН: Ако се появите в определени части на Хаити със символа на Ротари, хората ще ви благодарят, защото знаят какво са направили ротарианците. Ротари им е осигурил храна, вода и училище за децата. Когато говорим за преобразуване, един от проектите, върху които работим, е да доставим питейна вода в Хаити за цялата страна. Премиерът е ротарианец и президент на своя клуб. Той работи с нас и има правителствена агенция, която ще работи директно с нас. Това е начин да надхвърлиш всякаква глобална субсидия, но можем да планираме и да разберем как да го направим на по-малки части. Сигурен съм, че дистриктите и клубовете по целия свят биха се радвали да бъдат част от него. Това е революционно. Това е нещо, което може да промени региона за добро, завинаги.

TR: Какви други цели искате да постигнете през годината?

РАСИН: Съществува голяма празнина между това, което правим в Ротари Интернешънъл (и наистина го правим добре), и това, което вършат Ротари клубовете. Бих искал да преодолеем тази празнина. Един от нашите стратегически приоритети е укрепването на клубовете, което включва неща като членството и субсидиите от Фондацията. Ние не стигаме до клубовете, за да ги накараме да разберат защо трябва да направим някои от тези неща, и затова някои не ги правят.

Искам отново да разгледам начините за създаване на нови Ротари клубове. Имаме много клубове. Ние продължаваме да им казваме: „Трябва да приемате нови членове.“ Но клубната им визия може да не е привлекателна за други хора. Добре - те трябва да се наслаждават на клуба си и да създадат друг клуб в съседство. Работим, за да се уверим, че всички знаят, че Ротаракт клубовете могат да са в основата на създаването на Ротари клубове. Трябва да кажем на ротаракторите, че могат да продължат като Ротари клуб, в който се чувстват добре, кога-

то прехвърлят 30 години. Ротаракт е нашето тайно оръжие и ние трябва да отделяме време да развистваме прехода от Ротаракт към Ротари по различен начин.

Трябва да се усъвършенстваме в социалните медии. Когато сравним нашите цифри като присъствие и активни дейности с тези на някоя знаменитост, ние сме нищо. Имаме нужда от ротарианци и ротарактори да бъдат в социалните медии и да ги използват, за да подобрят обществения ни образ. И тук е и другата част: не вярвам, че нашите общности разбират какво е Ротари. Искам да се провеждат Ротари дни, така че клубовете и дистриктите да могат да излязат сред своите общности и да говорят за Ротари - какво правим и защо го правим.

Искам клубовете да имат програми за развитие на лидерство за своите членове. Новото схващане за Ротари казва: „Заедно виждаме свят, в който хората се обединяват и предприемат действия за създаване на трайна промяна - по целия свят, в нашите общности и в самите нас.“ Това е чудесна възможност да напомни на всички, че като членове на Ротари клубове ние сме там също и за лично развитие. Младите хора търсят начини да растат и се развиват, което им дава още една причина да се присъединят към Ротари. Това са ключовите неща, с които искам да работя.

TR: Споменахте новата визия на Ротари. Имаме мотото „За безкористна служба“. Имаме президентски теми всяка година. Защо се нуждаем и от визия?

РАСИН: Визията ни позволява да кажем на света каква е крайната ни ценност в дългосрочен план. Тя помага на ротарианците и не-ротарианците да разберат каква е нашата цел, когато става въпрос за промяната на нашия свят. Тази визия излезе от ротарианците, които препоръчаха всяка фраза. Крайният резултат показва нашето виждане за бъдещето и пътя да стигнем там.

TR: Ротаракт и Ротари клубовете в Карибите са в добри отношения. Какъв е ключът?

РАСИН: Моят клуб е пример. Когато един ротарактор идва в нашия клуб, той не е наш гост за деня. Той се регистрира като член. Така че веднага се чувстват като част от нас. Това е важно. Също така гарантираме, че ротарианец от нашия клуб редовно посещава срещите на Ротаракт, така че винаги има връзка. През последните две години сме там, че имаме 100 процента преход от Ротаракт към Ротари. Те идват и се присъединяват към нашия клуб, защото ни познават. Трябва да поддържаме тази връзка.

TR: Какво научихте от ротаракторите?

РАСИН: Ротаракторите са енергични. Те са страстни. Те искат да правят добро, и наистина обичат да работят заедно. Проблем е, че за тях е трудно да преминат към друг клуб, който има напълно различна култура, няма енергия, дори не знае как да използва социалните медии. Ротаракторите са ротарианците на бъдещето и трябва да им помогнем да стигнат там. Какво ще искат в клуб, когато са на 40? Трябва да измислим този отговор, а след това да създадем Ротари клубове или да им помогнем да създават клубове, които да ги накарат да се присъединят.

TR: Представете си живота без Ротари.

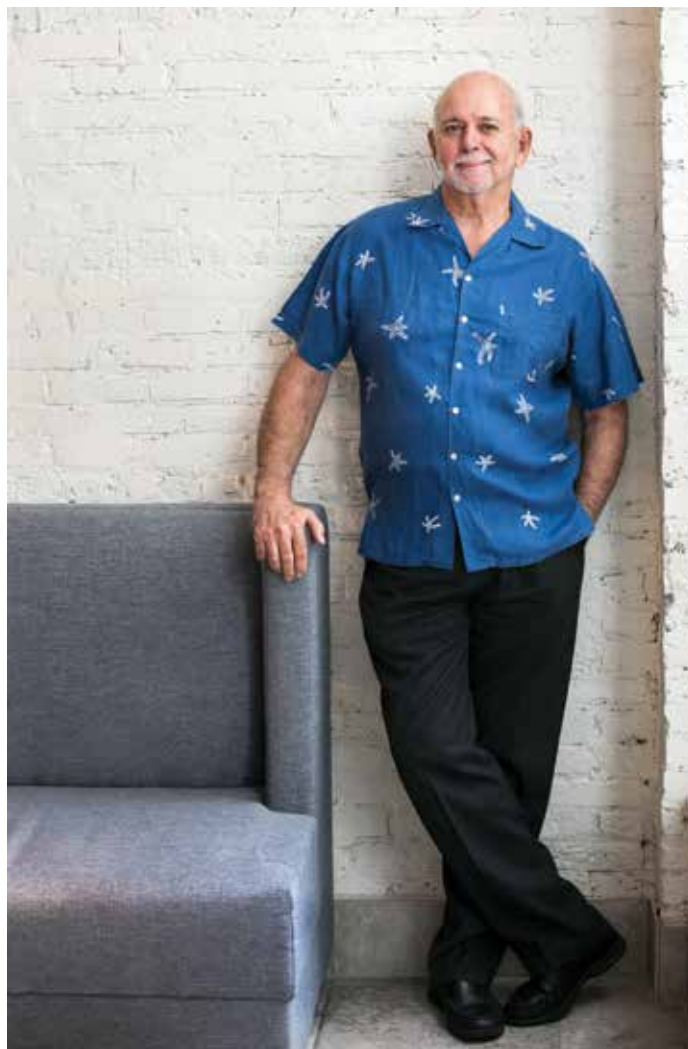
Расин: Уау! Това е трудно да се направи, за да бъдем честни. Оставих сърцето и душата си в Ротари за 37 години и без нея няма да имам приятелите, които имам, или способността да правя някои от нещата, които мога да направя. Винаги давам примера на първата си реч. Държах се на катедрата, четях речта, която написах, и когато стигнах до дъното на първата страница, бях толкова нервен, че не можах да обърна страницата. Но клубът ми продължаваше да ме моли да говоря, така че продължавах да го правя, а сега говоря публично с увереност. Не можех да направя това без Ротари.

TR: Как започвате речта?

РАСИН: Важно е да идентифицирате кой е във вашата аудитория. Искате да се свържете с тях по един или друг начин, или като благодарите, или отбележите че е хубаво да сте там, или като разпознаете конкретно лице. Винаги, когато държа реч, искам да го направя колкото се може по-лично.

TR: Ако има нещо, което можете да промените за Ротари, какво ще е то?

РАСИН: Едно от нашите предизвикателства в Ротари е Законодателният съвет. Срещаме се на всеки три години, за да обмислим промяната в управленската политика на Ротари, но това отнема повече от четири и половина или пет години, за да се постигне поради крайните срокове за предлагане на законодателство. Светът се променя твърде бързо за тези срокове. Необходим ни е начин да взимаме по-бързи решения, които засягат организацията. Законодателният съвет трябва да разбере, че може би е време да направим тази промяна. Бих искал да видя реструктурирането на нашия Съвет. Един от начините е тези срещи да се провеждат по електронен път всяка година. Това би било предизвикателство, защото е трудно да имаме динамичен онлайн дебат, но мисля, че Ротари има достатъчен капацитет, за да разбере как да го направи.

TR: Има ли ротарианска традиция, от която никога няма да се откажете?

Расин: Никога няма да се откажа от нашия Четиристранен тест. Никога няма да се откажа от професионалната служба. Някои от традициите от седмични клубни срещи могат да си отидат. Не мисля, че е необходимо срещите в клуба да са толкова формални. Но когато погледнете основните ценности, етиката или класификациите, това са неща, които трябва да останат при нас. Това е, което сме ние и какво ни прави различни, и трябва да го ценим и да продължим да развиваме тези принципи.

7 НЕЩА, КОИТО НЕ ЗНАЕТЕ ЗА РОТАРАКТ

1

**РОТАРАТОРИТЕ
СА ЕКСПЕРТИ
В СВОИТЕ ОБЛАСТИ**

МЕДИАТОРЪТ

Джоан Найруба,
*медиатор, на 26 г., член на РАК
в Кололо, Уганда, адвокат,
специализира в медиацията*

Работя в юридическа фирма, занимаваща се с търговско право, но акцентираме повече на медиация, отколкото на съдебните процеси. Настояваме за използването на алтернативно разрешаване на спорове, а в Уганда и законът изисква страните да преминават през медиация. Достатъчно са случаите, съпроводени с много викове. Част от задачата е първо да оставиш и двете страни да освободят шумно енергията си. След това започвате да използвате инструментите на медиацията. Първото нещо, което трябва да направите, е да обясните на двете страни, че трябва да се срещнат по средата. Да са наясно от самото начало, че и двете страни ще трябва да загубят нещо, за да се постигне нещо. След това трябва да обясните какво се случва, ако медиацията не помогне. В Уганда има огромен брой дела, проточващи се от пет до десет години, така че, ако хората не могат да се разберат, ще трябва да чакат дълго време и да плащат много пари на своите адвокати и на съда. След това поискайте от всяка страна да из-

лъчи представител. Това е много важно, защото, когато има група от хора от всяка страна, никой не иска да отстъпи. Много по-лесно е да се справите с отделни хора. Това е, което трябваше да направя с най-трудния ми случай. Беше спор за местния пазар. Група от инвеститори искаха да изградят структура, в която да се помещава пазарът, а местните жители не желаеха това. Беше труден случай, защото ставаше дума за земя, а земята е свещена в Уганда. Това е нещо, за което хората убиват. Така че единственият начин да се реши проблемът, беше да се намерят двама души, много ангажирани с този процес. Трябва да сте търпеливи, особено когато страните са нетърпеливи. За мен има и допълнително предизвикателство. Аз съм млада жена и обикновено влизам в стая с по-възрастни мъже. Е, как минаваш покрай това? Оръжието ми е, че ясно разбирам фактите по делото и правните въпроси, може би по-добре тях. Казвах: „Може да изглеждат млада, но имам опит.“ Съществуват и много подозрения, свързани с племенната принадлеж-

ност, така че трябва да уверим страните още в началото, че не получаваме нищо от този процес: нито земя, нито пари. Просто искаме да им помогнем да стигнат до решение.

Юридическата ми практика навлезе във втората си година, така че цялата ми кариера е пред мен. Имам желание някой ден да работя в енергийния сектор. Но знам, че винаги ще работя в медиацията, защото хората никога няма да спрат да спорят. Точно това е животът в Уганда, а и навсякъде другаде.

Майкъл Стоун,
*инвестиционен банкер,
30-годишен, член на РАК
в Бирмингам, Алабама, и
вицепрезидент
на Porter White & Co.,
инвестиционна банка*

ПОСРЕДНИКЪТ

Когато хората разберат, че съм инвестиционен банкер, по-вечето смятат, че избирам акции. Дори тъстът ми ме пита дали да купи някакъв произволен актив. Трябва да обяснявам, че инвестиционните банкери всъщност не купуват акции. Трудно е да опиша работата си, защото правя много различни неща. Набирам капитал, за да помогна на бизнеса да расте. Помагам при оценката на потен-

циалните сделки и да намеря инвеститори, за да ги финансирам. Работя по сливания и придобивания. И предоставям дългосрочни финансови съвети на общинските структури, като местното летище, гражданския център и университетската система. Имам възможност ежедневно да научавам нови неща.

Преди няколко години предоставихме финансови съвети на съоръжение за преработка на отпадьци в северозападната част на Тихия океан. Нямах опит в този сектор, но трябваше да науча достатъчно, за да им помогна да разработят модел за въвеждане на ново съоръжение. Целта беше да се използват отпадьци от ресторанти, които обикновено отиват в депо, и да се превърнат тези отпадьци в метан, който може да захранва двигатели или да бъде филтриран и подаван в тръбопровод. Страничният продукт на този процес е тор, богат на азот. Забавно е да се работи по подобен проект, защото знаете, че не само набирате капитал, а служите и на общественото благо. В същото време беше забавно, защото братовчед на съпругата ми живееше в същия град и когато говореше за посещенията си в различни ресторанти и пивоварни, въпреки че никога не бях ходил там, знаех съдържанието на метан от отпадьците им.

Преди няколко години събрах пари за технологична компания в Аризона, която успя да създаде полупроводници за генериране на светлина. Мислим за осветление като за стара технология, но тази фирма е намерила начин буквално да печата светлина. Това беше първата ми голяма работа и им помогнахме да наберат повече от 11 милиона долара. Наскоро помогнах на клиент да продже поцинкована метална сграда. Никога преди не бях стъпвал в подобна сграда! Така че изкарах бърз съкратен курс. Но това ми харесва, защото се отегчавам много лесно. Вероятно ми помага това, че работя в Бирмингам.

Ако бях в голяма фирма в Ню Йорк, може би щях да се занимавам с цифри. Вместо да се захващам с клиенти. Плюс това, сцената за стартъпи (компания, създадена, за да расте бързо) в Бирмингам се разширява. Едно от нещата, които правя, е да се опитвам да разбера каква ще бъде следващата вълна на дейности в сферата. Напоследък започнах да търся в образователния технологичен сектор и сега говоря с клиент, който иска да използва технологиите, за да осигури достъпно образование. Невероятно вълнуващо е, защото мога да видя, че пазарът се нуждае от моето изследване, че има истинска нужда от пазара, а след това идва клиент и минава през вратата, отворена точно за тази нужда.

ДИПЛОМАТЪТ

Егле Лаузонит,

27 години, президент на РАК в Чикаго и директор на отдела за публична дипломация и култура към Генералното консулство на Република Литва в Чикаго

Когато кажете на хората, че работите в консулство, те често го грешат с посолството. Но посолството е във Вашингтон, а работата, извършвана там, е политическа и се занимава с Конгреса и Белия дом. Дейността ни в консулството тук, в Чикаго, е повече за културния обсег и икономиката. Консулството издава паспорти, визи и други документи.

Моята работа е свързана с местната общност. Това е доста сериозна дейност в Чикаго, защото имаме най-голямото население от литовци извън Литва. Трудно е да се каже точният брой, защото много хора се идентифицират като литовци, дори и да са родени в Съединените щати. Те посещават литовски училища, говорят езика и пеят песните ни. Искаме да ги броим като литовци. Работата ми е много.

През последната седмица имаме две големи събития. Първото беше парад с около 100 души, всички в традиционни костюми, с огромно литовско знаме. После още едно събитие, посветено на литовската еврейска култура, с музикален концерт. Смятаме, че това е жизненоважна част от публичната дипломация.

Литва няма много природни ресурси, така че нашият най-голям ресурс сме ние, литовският народ. Всеки път, когато в САЩ идват световни музиканти или художници или интелектуалци от Литва,

се опитваме да организираме различни събития.

Освен това работя с местния бизнес за привличане на инвеститори. Хората невинаги осъзнават, че руснаците са напуснали Литва през 1991 г. и от 27 години сме независима държава. През това време се присъединихме към НАТО и станавме член на Европейския съюз.

Работата ни тук е свързана и с интелектуалната общност. Важно е да говорим за актуалните неща днес. Точно сега, например, един от големите въпроси, засягащи Съединените щати, Литва и цяла Европа всъщност е руската пропаганда. Затова работим с местните експертни групи по този въпрос, по-специално със Съвета по глобални въпроси в Чикаго.

Едно от нещата, които обичам най-много в литовската култура, е, че имаме много празници. Литовците много обичат да танцуват. Откакто дойдох тук, правя курсове по традиционни литовски танци. Не можете да повярвате колко хора участват! Организираме нещо като национални събори с хиляди танцьори, а хиляди други са наблюдатели. Това е огромно парти. А за мен това е като публична дипломация, защото виждате как се получават велики неща, когато съберете толкова много хора заедно.

2

ТЕ МИСЛЯТ ОТВЪД КЛУБОВЕТЕ СИ

През 2014 г. Бразилия преживя спорните президентски избори, които разделиха страната политически и географски. Това разделяне доведе до дискусия между двама млади бразилци: Янесън Вигал Оливейра, Ротаракт клуб на Пау дос Ферос, и Вандерсън Соарес от Ротаракт клуб Манчестър на Джойнвил.

„Вигал и аз говорихме за най-голямата нужда на Бразилия като държава в този момент“, спомня си Соарес. „Бяхме на върха на президентската кампания, аз бях от юг, а той беше от север, изпитвахме голямо различие на мненията. Северът защитаваше един кандидат, а Югът защитаваше друг, но не по граждански и учтив начин. Атмосферата беше напрегната и често наблюдавахме лични нападения срещу хора и региони, които не са съгласни помежду си. Разбрахме, че това е идеална възможност да работим върху разнообразието като културен въпрос.“

За да постигнат целта си, Соарес и Вигал се обърнаха към мултидистриктната информационна организация на Ротаракт Бразилия (MDIO) - мрежа, която свързва Ротаракт клубовете в цялата страна. Тази организационна структура не е уникална за Бразилия.

Има 23 Ротаракт MDIO, разположени в различни части на Африка, Азия, Австралия, Европа, Северна и Южна Америка. Те ускоряват комуникацията през границите на дистриктите и ефек-

тивно поддържат обмена на идеи и колективни действия.

По стечение на обстоятелствата, Вигал и Соарес ръководеха Ротаракт Бразилия съответно като президент и вицепрезидент през 2015 - 2016 г.

Благодарение на ротаракторите от страната (Бразилия има повече от 750 Ротаракт клуба) те се избраха своята тема на годината: „Diversidade! O Brasil inteiro sabe aqui“ (буквално „Разнообразие! Цяла Бразилия се въписва тук“). Чрез различни плакати, брошури и дейности, разпространени във всички дистрикти, инициираха кампания на MDIO срещу онлайн омразата и престъпленията.

„Беше предизвикателство да се представят предразсъдъците и проблемите на хора от различни религии или с увреждания, на афробразилците, на транссексуалните хора или само защото са жени“, казва Даяна Цикарели, от Ротаракт клуб СВ. Мануел. (Като Вигал и Соарес, Цикарели също е ротарианка).

Вигал оценява, че кампанията на Ротаракт е стигнала до около 300 000 бразилци. „Фактът, че Бразилия е толкова голяма и че Ротаракт съществува от единия край на страната до другия направи MDIO идеален начин да се даде образ на престъпленията от омраза - казва Соарес. - Кампанията даде шанс на Ротаракт да носи знамето на толерантността и уважението към различните от нас.“

Въпреки че мислим за движението от Ротаракт към Ротари като за линейно, ротаракторите всъщност са за двойното членство. Когато Законодателният съвет през 2016 г. гласува либерализирането на правилата за членство, много ротарактори виждаха възможност да участват едновременно в Ротаракт и Ротари клубове.

Мухаммад Талха Мушак, член на Ротаракт клуба на Джанг Садгар, както и Ротари клуб на Джанг Метрополитан, Пакистан, използва шанса да участва и в двете структури. Двойното членство ми позволява да бъда мост, казва Мушак. Всяка седмица в моя Ротари клуб имам възможността да слушам лектори по различни теми, да науча какво става в моята общност и нося всичко това обратно в Ротаракт клуба. Споделям идеите с моите колеги ротарактори и ги насърчавам да се включват по-активно. Станах лицето на Ротаракт в моя Ротари клуб, като им споделям въпросите, важни за ротаракторите.

„Реших да бъда в комисията по членството на Ротари клуба през следващата година, защото има много ротарактори, които желаят да се присъединят към Ротари, но се нуждаят от напътствия. Моят Ротари клуб покани шестима ротарактори да станат двойни членове.“

Камарго, член на Ротари и Ротаракт клуб Сао Пауло-Вила Мариана казва, че той и другите двойни членове носят свежи идеи от Ротаракт към Ротари. „Ротари може да се възползва от Ротаракт и всъщност вече научава как да се ангажира повече с местни каузи и да има по-интересни и забавни срещи, за да бъде по-привлекателна за потенциалните членове“, казва той. Ротаракт е страхотен в това да събере млади доброволци, за да се включат в местни проекти. Чрез насърчаването на ротаракторите да

станат ротарианци, Ротари придава тези характеристики на организацията като цяло.

Камарго е толкова пристрастен към тази синергия, че иска да гарантира, че участниците в другите мла-

дежки програми на Ротари няма да бъдат изключени. Трябва да сме повече във връзка с младежкия обмен и RYLA. Трябва да вкараме повече възпитаници от тези програми в Ротаракт, точно както Ротари приважда ротаракторите в Ротари с двойно членство.

Фернандо също вижда ползи от членството в клубове на двете нива: „Двойното членство в Ротаракт и Ротари ни позволява да изграждаме по-динамични клубове, които имат по-широка перспектива, имат повече дебати и повече идеи и повече и по-добро обслужване в повече общности“.

З ТЕ ПРЕДЕФИНИРАТ ПОНЯТИЕТО „РОТАРИАНЕЦ“

4

ТЕ СА ОТЛИЧНИ ПРИ ПРИВЛИЧАНЕТО

Ротари клубовете винаги търсят да увеличават своите регици. Ето как го правят ротаракторите.

„Нашият Ротаракт клуб е пълен с второ поколение членове на ротарианското семейство. Привличаме деца от всеки ротарианец в нашия район.“

Мануж Митал

„След като открием хора с първоначален интерес, влизам в ролята си на президент и изпращам много лична бележка. Винаги включвам моята ротарианска история. Това е ключът, защото позволява на потенциалните членове да се асоциират с мен и моята история в Ротаракт.“

Александра Ричи

„Докато посещаваме средните училища в нашата общност за семинари и да предложим съвети за университет, ние информираме учениците за Ротаракт.“

Лъки Далена

„Моят Ротаракт клуб залага много на социалните медии, за да привлечат нови хора на нашите срещи и проекти. Публикуваме всички наши действия във Facebook и Instagram и се свързваме с потенциални нови членове от тези мрежи.“

Сезар Бертини Камарго

„Ние държим в течение нашите последователи във Facebook, Instagram и Twitter за последните ни дейности. Когато получаваме запитвания, каним потенциални членове да се присъединят към нас. Искаме да видим от първа ръка как си взаимодействаме като клуб, как правим нашите проекти за служба, както и как се забавляваме. По време на регионални събития, национални и международни конференции винаги търсим нови членове в университетските Ротаракт клубове. Стараем се да опознаваме тези млади ротарактори при всяка възможност. Когато завършват университета, ги каним да се присъединят към нас.“

Дж. М. Куалес

„Открихме, че най-ефективното увеличаване на членството идва от другите младежки програми на Ротари - като Младежкия обмен и Наградите за млади лидери на Ротари. Има смисъл да ги ангажираме в Ротаракт и да ги задържим в семейството.“

Аманда Фиркинс

„Ръководителите на дистриктите и президентите на клубовете се обръщат към членовете на клубовете, когато младите хора отиват в други дистрикти да работят или да се учат. Възможните членове понякога са част от други обществени организации и когато правим съвместни проекти с тези групи, това води и нови членове.“

Рейчъл Джаяселан

„Ние се опитваме да намерим интересни лектори за нашите редовни срещи, които помагат за привличането на повече гости. Напоследък започнахме да организираме специални дни за гости, в които полагаме допълнителни усилия, за да направим срещите по-забавни.“

Магара Девко

Ротаракторите искат да разберат различните гледни точки и да изпитат нови неща. И почти всички от тях говорят за придобиването на нови умения чрез Ротаракт. „Когато сте млад, обикновено по-малко се чува Вашият глас в работата. Ротаракт Ви дава шанс да бъдете лидер и да изразявате Вашите интереси и творчество и да решавате проблемите“, казва Джутин Хаджиламбрис от Ротаракт клуб в Никозия, Кипър. Аманда Фиркинс от Ротаракт клуб в Хоуксбъри, Австралия, се съгласява: „Ротаракт ми осигури място да използвам организационните си умения. Научих се как да планирам и изпълнявам събития. И докато продължавам да развивам уменията си за работа с хора и уменията си за управление на проекти, мога със сигурност да вдигна ръка и да кажа, че съм способна.

„В допълнение към лидерството, Ротаракт предлага напътствия за житейски умения, които университетите не преподават. «Влязох в Ротаракт, когато бях на 18 години - казва Лъки Далина от Ротаракт клуб Конгелиано-Виторио Венто, Италия. - Научих всичко от писането на ефективни имейли и управлението на банкова сметка до организиране на големи събития, за да бъда лидер в добри и лоши ситуации.“

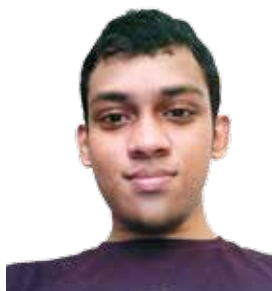
Много ротарактори посочват, че да се учат да говорят публично е съществена част от опита им от Ротаракт.

Дж. М. Куалес от Ротаракт клуб в Манила и Ротари клуб в Манила Магия, Филипините, казва, че неговият опит в Ротаракт му е помогнал да развие социалните си умения: «Аз бях доста стеснителна, но

чрез Ротаракт научих как да бъда по-открита и комуникативна. Научих се да общувам добре с хората и да си взаимодействам с тях. Ротаракт ми даде образованието и обучението, за да изляза извън зоната ми на комфорт“. Както ротарианците, ротаракторите смятат, че членството води до приятелства с хора от различни среди и житейски опит. Въпреки че Уилоу Педерсен от Ротаракт клуб Вирджиния Тек, Вирджиния, никога не е пътувала извън Съединените щати, Ротаракт я свързва със света. „На Ротарианската конвенция в Атланта срещнах хора от Уганда, Обединеното кралство и Индия. Имаше страхотен разговор с новия ми приятел от Южна Корея, използвайки гугъл преводач. „Възможността да се разбираме с помощта iPhones - добавя Педерсен, - е пример за това, как можем да използваме технологиите за изграждане на мир“.

5

ПРЕГРЪЩАТ ВЪЗМОЖНОСТТА ДА УЧАТ

6

НАМИРАТ ТВОРЧЕСКИ РЕШЕНИЯ

Ротаракт клуб Кагуцеус в Мумбай има 32 членове. Въпреки това, когато даден проект за обслужване изисква внимание, клубът може да събере стотици доброволци от цял Мумбай и пет други големи индийски градове, което е добър пример за това, как ротаракторите увеличават максимално броя си чрез стратегическото използване на технологиите.

„Ние поддържахме много широка мрежа“ - обяснява Виджу Дей, 21-годишният президент на клуб Кагуцеус, който се състои от студенти медици и стажанти. (Кагуцеус, жезълът, преплетен от две змии и увенчан с двойка крила, е символ на медицинската професия.) - Всяка година откриваме представител от всички медицински колежи в региона. Тези представители имат имейли и групи в WhatsApp. Ние ги запознаваме цялата предстояща дейност и те я предават на колегите си.

Четири от инициативите на клуба в сферата на здравеопазването са спечелили отличия на Ротаракт за изключителни проекти. Една от тези награди е признание

на сътрудничеството на клуба с индийското Министерство на общественото здраве, индийският щат Махаращра, УНИЦЕФ, Харвардския университет и други, за да създаде инструмент за наблюдение на болестите в реално време, който да се използва на таблет с Android. Този проект се нарича Jana Swasthya и на хинди означава „обществено здраве и благоденствие“.

Участниците в проекта тестваха инструмента по време на Кумб Мела - хиндуистки религиозен празник, което привлича милиони хора край различни реки в Индия за религиозни ритуали за къпане. „От епидемиологична гледна точка това може да е катастрофа“, казва членът на клуба Ганшам Ядав.

През 2015 г. Ротари призна успеха на клуб Кагуцеус при лечението на недохранени деца. Изненадващо, много от лекуваните деца вече участваха в правителствената програма за безплатен обяд в училище. „Тъй като децата се хранят по обяд, те не закусват у дома си, обяснява Ядав, защото семейството знае, че ще получат храна в училище.“ Членовете на клуба нарекоха проекта „Революционна закуска“ и организираха медицински прегледи в местните училища, като бяха измервани ръстът и теглото на децата. Недохранените деца получаваха закуска обогатена с витамини „супербисквити“ и соево мляко. В на-

чалото РАК Кагуцеус организира 75 такива здравни лагери, като се преглеждаха стотици деца. Клубът осигури в лагерите лекари и студенти по медицина от своята мрежа. За да плати за супербисквитите и соевото мляко, РАК организира заедно със своя спонсор клуб Ротари клуб Бомбай Централ набиране на средства. Използвайки връзките си, членовете на Кагуцеус организираха комедийното шоу „Една нощ на комедията“, на която присъстваха петте топ индийски комици, всеки от които се представи рго вопо. Събитието привлече 750 донори и събра 20 000 долара.

Дори и с ангажиментите около дипломирането ѝ в близките месеци Дейв, студентка по физиотерапия, планира да остане в Ротаракт и накрая се надява да се присъедини към Ротари клуб. Тя пита: „Какво може да е по-добре от това, да бъдеш част от едно и също дърво - просто да промениш клоната?“

7

ТЕ ЗНАЯТ КАКВО ИСКАТ

Пол А. Нецел,
Председател
на Съвета
на попечителите
на Фондация Ротари

ПОСЛАНИЕ ОТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ФОНДАЦИЯ РОТАРИ

Март

Въпроси, въпроси, въпроси. Двете теми, за които постоянно ме питат по време на визитите ми в Ротари клубовете, са свързани с уебсайта на Ротари и безвъзмездните средства на Фондацията ни. Много вероятно е да сте си задавали тези и други въпроси за неща като вноските на донори, трансферите на точки, клубните и дистриктните доклади, клубните фактури и смяната на офицерите на клуба, това са само една малка част. Ако не знаете как да намерите отговорите, Ротари помощният център е мястото, от което да започнете.

Ротари помощният център (Rotary Support Center) е леснодостъпна първа контактна точка за ротарианците, донорите, персонала и други, за да им помогне да отговорят на въпросите си на английски, френски и испански език. Работното време е от 8 до 17 часа Централно време от понеделник до петък. Можете да се свържете с Помощният център без такси на 1-866-976-8279 (1-866-9ROTARY). На писмата по електронната поща на rotarysupportcenter@rotary.org ще се отговаря в рамките на един работен ден.

В Центъра за подпомагане постъпват средно 3500 обаждания месечно, или около 1500 души, които са насочени към конкретно лице или отдел в Ротари, а това позволява по-лесен достъп в нашата сложна организация. Средномесечно се отговаря на 7000 имейла.

Екипът на Центъра за поддръжка на Ротари включва и координатор на посещения и туроператорски програми за планиране на обиколки и срещи на големи групи за тези, които искат да посетят щаба на РИ. Ротари посреща изненадващо голям брой гости всяка година. Планирате ли посещение в района на Чикаго? Можете да заявите обиколка, като изпратите имейл до visitors@rotary.org. Може би нашите пътници ще се пресекат в Централата на Ротари!

Убеден съм, че ще се съгласите с 96-процентовия рейтинг за качество, който Центърът е получил от доволни клиенти.

Април

Новият модел на безвъзмездните средства е най-често дискутираният въпрос по време на моите посещения при ротарианци по целия свят. Всеки път е разочароващо да науча, че клуб или дистрикт няма интерес за участие в глобални грантове.

Какви са най-често причините? Глобалните грантове са твърде сложни. Те изискват много работа, много пари. Или наличният дистриктен фонд може да не е достатъчно голям, за да отговори на търсенето. Все пак цифрите разказват история, която може да се възприеме като положителна. През 2016-17 - годината на годишнината на Фондация Ротари - бяха отпуснати 1260 глобални гранта, 8% повече в сравнение с предходната година. А броят им за първата половина на тази ротарианска година е доста по-голям от миналата година.

Текущата обратна връзка и предложенията са помогнали да направим разликата. Бяха осъществени много подобрения в процеса на подаване на заявки за глобални грантове. Времето, необходимо за обработка на глобалните субсидии, е значително намалено. През периода 2016-17 г. средната продължителност е 129 работни дни от момента на подаване на заявлението за отпускане на безвъзмездни средства до първото плащане. Средната продължителност за периода 2017-18 г., считано от 1 февруари, е 107 работни дни.

Ако клубът ви не е участвал в глобален грант, ви призовавам да огледате отново наличните ресурси. Започнете, като влезете и разгледате новия преработен Ротари център за грантове на grant.rotary.org. Запознайте се подробно с ресурсите, описани в дясната колона.

Най-трудната роля на попечителите е да слушат. Ротари членовете казват: „Заедно сме мощна сила от доброволци, които идентифицират нуждите и отговарят с щедрост, креативност и страст. Ротарианските грантове ни предоставят уникална възможност да обърнем идеите в реалност и да постигнем трайно въздействие, било то на местно или глобално ниво.

Paul A. Netzel

ЕМИЛ КОЦЕВ

Дистрикт гуверньор 2017-18
Дистрикт 2482 България

Уважаеми приятели ротарианци,

Поздравявам ви с настъпващия месец на пробуждането и надеждата. Отмина последният мразовит повеи на зимата и баба Марта благосклонно покри гърдите ни с червено-бели очаквания за здраве и късмет. А ние, като ротарианци, сме призвани да помогнем на онеправданите да реализират тези очаквания в действителност.

В ротарианския календар темата на март е „Вода и канализация“. В сравнение с много други дистрикти по света, ние сме щастливци. По нашите земи природата е твърде щедра и ни дарява в изобилие с най-ценното си благо – водата. Това обаче не означава, че трябва да подценяваме нейната роля и сила.

Както добре знаем, животът се е зародил във водата и не може да съществува без нея. Тя е основна част от човешкия организъм. Хората имат нужда от 2 до 2,5 литра на ден, за да поддържат в добро здраве и синхрон работата на своите органи. Благодарение на водата кръвоносните ни съдове остават еластични, старостта се забавя, а от там и свързаните с нея болести.

Много от клубовете в нашия дистрикт осъзнават значението на чистата вода и работят усърдно в това направление. Някои от тях инсталират филтриращи системи в училищата и детските градини, за да могат децата ни да растат здрави. Други извличат живителната течност от недрата на Земята и изграждат чешми за своите общности. Трети организират тематични събития, на които разясняват каква е ролята на водата за нас, кога и как да я употребяваме, така че в по-пълна степен да се възползваме от нейните полезни свойства.

Отношението към водата е сред основните критерии за оценка на зрелостта на едно общество. За съжаление в този аспект епизодичната ни активност не е в състояние да промени общата картина. Средната загуба на чиста питейна вода в населените ни места варира между 50% и 80%. За сравнение, ЮНЕСКО определя загуби до 10% като приемливи, между 10% и 25% – като междинни, подлежащи при възможност на редуциране, а над 25% загубите се класифицират като сериозен проблем, изискващ спешни мерки. С други думи, нашите ВиК дружества (държавни и общински) изразходват три пъти над допустимото от драгоценната течност и очевидно не успяват да защитят обществения интерес. В същото време според прогнозите на Министерството на околната среда и водите запасите от чиста питейна вода у нас в близко бъдеще ще се окажат недостатъчни.

Скъпи приятели, наистина ли правим всичко необходимо като хуманитарна организация, за да защитим нашите общности? Наистина ли сме тези активни лидери, които влияят на институциите и ги притискат да си вършат работата? Наистина ли желаем здраве за нашите деца и правим ли всичко възможно да го подсигуриим?

Много ми се иска да можем да отговорим положително на тези въпроси. Особено сега, в месеца, когато празнуваме 50-годишнината на Ротаракт (12 март). Само тогава ще заслужим благодарността на младите и ще сме в състояние убедено да заявим, че ние в Ротари **ДЕЙСТВИТЕЛНО ПРАВИМ РАЗЛИКАТА**.

Ваш в Ротари,

Емил Коцев,

Гуверньор на Дистрикт 2482 (България)

**РОТАРИ В СЛУЖБА НА
ЧОВЕЧЕСТВОТО**

САН ДИЕГО НИ ИЗПРАТИ НОВ ВДЪХНОВЕН ГУВЕРНЬОР

Всяка година в средата на януари най-горещата ротарианска точка на света е Сан Диего, защото там се провежда Международната асамблея. Мястото, на което се събират всички гуверньори елект, на което президентът елект обявява темата за следващата година, на което всички присъстващи обсъждат идеи, споделят опит в стремежа си да направят света по-добро място за живеене. Всички присъстващи бяха с високо ниво на агреналина, емоциите достигаха точката на кипене, но това не доведе до разтапянето на една бучка лед. Традицията беше спазена и тази година, като темата беше обявена от президента елект Бари Расин в първия ден на новата година (по юлианския календар). В своята реч той отдаде заслужено уважение на напусналия ни преждевременно Сам Оуори (избрания президент елект) - ротарианец с голямо сърце и душа, отдал голяма част от живота си на Вярата в силата на Ротари. Бари описа предизвикателства-

та пред ротарианците в променяния се свят, и на фона на морските вълни обяви темата за следващата ротарианска година: **Бъди вдъхновението.**

Определяйки ротарианците като хора на действието чрез темата за новата ротарианска година, Бари Расин ни призова да продължаваме да вдъхновяваме нашите общности да бъдат част от промяната, да вдъхновяваме повече хора да станат ротарианци, повече доброволци-съучастници в нашите добри дела.

Темата за следващата ротарианска година е тясно свързана с Ротари от самото начало.

Вдъхновението на Пол Харис, Силвестър Шийл, Густавус Лоер и Хирам Шори положи началото на магията Ротари.

Преди 100 години Арч Клъмф вдъхнови ротарианците да създадат Фондация Ротари, която благодарение на нашия труд е на първо място в света по доверие сред всички фондации.

Посредством Интеракт и Ротаракт, Ротари вдъхновява младите.

Ротари вдъхнови и продължава да вдъхновява правителства, здравни организации, известни личности да се присъединят към нас в изкореняването на полиомиелита- този бич за човека.

Всеки ден ставаме свидетели на това как успехите на даден спортист, отбор, мотивират хората да бъдат активни. Спортните площадки и зали се пълнят с желаещи да спортуват. Посредством нашите проекти ние можем да пренесем този пример в нашите общности. Ние можем да вдъхновим повече съидейници, повече доброволци за добрите дела на Ротари, повече млади хора, желаещи да бъдат част от ротарианското семейство. Можем да вдъхновим човечеството да създаде вълната, която ще изкорени полиомиелита от земята.

Обръщайки се към гуверньорите елект, а чрез тях към всички ротарианци, Бари Расин каза: „Ако искате да изградите по-добър свят, не започвайте с планирането на проекти или възлагането на задачи. Започнете с вдъхновение.“

Темата за ротарианската 2018-2019 година:
Бъди вдъхновението!

Веселин Димитров,
ДГЕ

На 17 февруари 2018 г. В х-л „Спорт Палас“, Сливен, се проведе Семинарът за обучение на Дистриктния екип на гуверньора за ротарианската 2018-2019 година.

Клубът домакин от Сливен се беше погрижил за добрата делова обстановка за провеждането на семинара, както и за свободните часове Вечерта, като беше поканил всички на ежегодната инициатива под надслов „Вино и приятели“ – дегустация на вина от винарските изби „Марвин“ и „Афузов“ в комплекс Secret garden, гр. Сливен.

ДГ Емил Коцев откри семинара и даде думата за приветствие за добре дошли на президента на РК Сливен Христо Стоянов и Стоян Марков, зам.-кмет на Община Сливен и бивш ротарианец.

В първата пленарна сесия ДГН Веселин Димитров представи новия президент на РИ Бари Расин и мотото на новата ротарианска година с най-въздействащите думи от неговото слово на Асамблеята в Сан Диего:

„... Ще ви помоля да се вдъхновите от нашето мото, а именно За безкористна служба и да вдъхновите други към действие чрез Ротари.

Ще ви помоля да вдъхновявате с думите си и с делата си, правейки това, което е необходимо да направим днес, за да изградим Ротари, която ще бъде по-силна утре — по-силна, когато я напуснем, отколкото е била, когато сме дошли в тази организация.

Някои ще попитат как аз вдъхновявам другите, така че искам да запомните четири елемента на тази способност: необходимо е да покажете любовта си и вашата съпричастност към ротарианците, към клубовете и към общностите, на които служим. Необходимо е да покажете вашият ентусиазъм относно Ротари и да променяте света до такава степен, че да стане заразително. Необходимо е да бъдете пълномощникът на промяната, с гръзко предизвика-

ВДЪХНОВЕНИЕТО СЪБРА

телство да направите повече от всякога. И трябва да водите с личен пример, по-скоро показвайки на ротарианците какво да правят, отколкото да им казвате какво да правят.

Искам да видя Ротари да **бъде вдъхновението** за нашите общности чрез работа с въздействие на преобразяване, като отделите време да изследвате реалните потребности, да намесите всички участници, планиране и партньорство.

За да изградим една по-силна организация, ще трябва да свършим доста по-добра работа в това да накараме хората да разберат кои сме ние и какво правим, използвайки социалните медии да предадат посланието ни там, където то ще бъде чуто. Необходимо е да работим по-усилено, за да вдъхновим младото поколение, да изградим Ротаракт като жизненоважна сила в рамките на нашата организация и да дадем на нашите клубове по-добри начини, за да помогнем на членовете да развият своите умения и лидерство.“

ЛИДЕРИТЕ НА СЕМИНАР

ДГН Веселин Димитров представи екипа от офицери, с които ще работи през следващата година. Впечатлява подновеният състав на АДГ, присъствието на много дами в комитетите, както и общата средна възраст – под 40 години. Това обещава една година работа на млади, вдъхновени, мотивирани лидери на Дистрикта.

Интересна лекция със задълбочени анализи на тема „Задържане и привличане на ротарианци“ изнесе ПДГ Нина Митева. Пленарната сесия завърши с лекцията „Хора на действието“ на Виолина Костова, председател на Комитета за Фондация Ротари.

По време на работната сесия от 14.00 до 16.30 ч. бяха дискутирани темите: Как да превърнем Ротари в привлекателен център; какви са основните цели и начините на работа на АДГ и председателите на комитети. Обобщение на дискусиите по групи беше направено по време на втората пленарна сесия с модератор ДГН Митко Минеф.

ПДГ Валентин Стоянов и ПДГ Наско Начев говориха за това, как ротарианците могат да бъдат вдъхновение и завладяващ пример със своето отно-

шение към клубовете, професиите, обществото и младите хора.

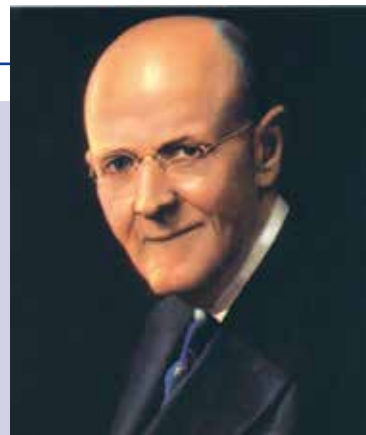
В края на семинара ДГ Емил Коцев представи изпълнението на Дистриктния бюджет 2017-18 до този месец, а нашият приятел, дистриктният историк Цвятко Кадийски направи дарение на Регионален музей - Сливен, партитури на композитора Михаил Тодоров

Дискусиите продължиха в неформална обстановка на официалната вечеря.

Сп. „Ротари на Балканите“

*Уважаеми приятели,
ако искаме хората да ни разпознават, трябва да се научим
да разказваме за Ротари. В рубриката, която посвещаваме
на 150-годишнината от рождението на нашия основател Пол
Харис, вие ще разказвате своята чудесна история, запомнящ
се момент или ще споделите Вашите виждания как ротари-
анският ни живот да бъде по-разнообразен и ползотворен.*

РОТАРИ: ХОРАТА НА ДЕЙСТВИЕТО

от Нина Митева, ПДГ

Когато говорим за членството в една организация, т.е. за принадлежността към нея, има нещо, с което трябва да започнем: това е нейната идентичност. Къде всъщност членуваме? Коя е нашата организация? Един прост пример е, да речем, с една хорова формация. Това е мястото, което обединява хора, които могат да пеят, обичат да пеят, ценят тъкмо хоровото пеене и се събират с подобни на тях. Така в синергия реализират дарбата си и изпитват радостта от творчеството и признанието. Тук всичко е ясно. Интересно е какво ще научим, ако попитаме ротарианци от различни клубове в България и извън България какво е Ротари и защо са членове на Ротари?

Имаме нужда от тези отговори, имаме нужда от яснота за нашата идентичност – за да ни познават нашите общности и света, за да имаме ние самите усещане за общност.

Ето какво ни казва Ротари Интернешънъл с кампанията People of Action, която тече в цял свят – Ротари обединява хората на действието. Посланието се разпространява с мултимедийни презентации в големи аерогари и публични пространства, в медии, с брандиране на различни обекти. Ако се вгледаме в тези хора, ще забележим посланието: те не са в бални зали и в скъпи коли, не демонстрират статус и елитарна принадлежност. Те са в пълно отрицание с наложения образ на Ротари като затворена организация на богати (скучни) възрастни хора. Посланието е и към нас самите – Ротари е за активните хора, нашата организация обединява действени хора, които материализират своите ценности като правят добро и променят живота в своите общности.

Какво се случва с Ротари в съвременния свят и защо е толкова важно да знаем кои сме?

Преди 113 години в Чикаго един млад мъж събира още трима приятели, обединени от желанието да не са сами в големия град, да споделят приятелство и да си помагат с контакти в бизнесите си. Тази сбирка

поставя началото на първия Ротари клуб, а последвалото разрастване на броя на клубовете по света гоказва Пол Харис като визионер, придал на базисната човешка нужда от свързаност едно ново измерение.

Второто цивилизационно постижение на Ротари е иницирането на глобалната инициатива за изкореняване на полиомиелита. За пръв път в историята на човечеството обществена организация мобилизира ресурсите на правителства, държавни агенции, учени, корпоративни структури за ликвидиране на световен здравен проблем.

Не е случайно, че края на 80-те и началото на 90-те години бележат стремителен ръст на членството в нашата организация. Има обединяваща кауза, нещо, с което хората искат да се идентифицират, очаквано Ротари стъпва широко в Азия и Африка. Така броят на членовете достига 1,2 милиона. В последните 20 години обаче стоим на това плато, при все че броят на клубовете расте. Нашите числа за членството и клубовете в дистрикта за последните пет години казват същото. Защо е така? Къде е причината – вътре в организацията ни, в света в който живеем или и двете? Живеем в свят, радикално променен тъкмо в последните 20 години. Свят обединен от социалните медии и технологиите, но атомизиран в индивидуалности. Свят, в който хората все по-малко се обвързват в дългосрочни ангажменти – независимо дали става дума за брак или за работа. Свят, доминиран от поколения, които ценят промяната, експеримента, различния опит. Може би трябва да приемем, че хора ще идват и ще си отиват от нашите клубове и че все по-малко ще е факт ангажирането с дългосрочно членство? А може би тъкмо самотата, която се превръща в начин на съществуване за все повече хора, ще ги подтикне отново да намерят живота човешко общуване и приятелската среда, така присъщи за Ротари?

Как различните организации съществуват в този ново време?

Ето един пример с платформата за добри каузи Timeheroes.org: Тук няма членство, има текущи мисии, Всичко е динамично. Можеш да се включиш в мисия, за която можеш да отделиш време като доброволец, можеш да предложиш мисия. Можеш да заявиш талант/професионална експертиза, които ще са от полза. Няма членски внос, има дарения и награди за тях. Няма ограничение само за мъже, не се толерира определена възраст.

Ротари има друга философия и друга динамика. Фокусът отново е върху активните хора и върху общите действия, но ние търсим споделяне на определени ценности, възможност да постигаме устойчива промяна с обединените усилия на лидери и професионалисти.

При все това, със сигурност е добре да се огледаме около нас. Според един наш приятел, регистрираните само в България неправителствени организации са над 40 000. Това ми се вижда ужасно много и сигурно е част от обяснението защо оставаме непознати. По-важно е, че в това множество има и такива, от които има какво да научим за присъствието и комуникацията в модерния свят на мрежите.

Преди всичко, няма неправителствена организация с визия за бъдещето си, в която присъствието на млади хора и жени да се счита едва ли не за постижение. За нас, Ротари България това все още е казус, утежнен от практиката на повече от десет клуба да не допускат жени в състава си и на още много, в които броя на младите хора и жените е символичен.

Второто, което можем да научим, оглеждайки се в организациите около нас е, че всеки от нашите клубове може да прибави динамика в съществуването си, да привлече подкрепа за своите проекти и в крайна сметка да добавя читави хора в състава си. (Едно просто решение и първа стъпка е да огледа сайта си и въобще присъствието си в социалните мрежи и да ползва умно тези мощни инструменти, за да идентифицира нужди и проблеми и за да привлече съмишленици, но това е дълга тема, за експерти.)

Нека се обърнем към нашето ежедневие.

- ❖ Бизнесът съществува заради и за клиентите си и постига идентичност чрез визия и ценности;
- ❖ Бизнесът не продава на клиентите си технически характеристики, продава им преживяване, емоция, ползи, усещане за принадлежност и уникалност;
- ❖ Бизнесът общува с клиентите си проактивно, през всички канали за комуникация;
- ❖ Бизнесът прилага маркетинг на благодарността;
- ❖ Търси иновации, следи и отговаря на нуждите в променения свят.

Между нас има твърде много професионалисти с успешен бизнес. Оставам на вас, приятели, транскрипцията на всяко от тези твърдения на езика на Ротари и ще се радвам да продължим дискусията за членството в нашата организация, за нейната идентичност и способност да е адекватна на променения свят.

Вървя към финала на тези разсъждения и отново цитирам:

„Нашето членство се върти около все същите 1,2 милиона в последните 20 години. Ние не растем, нашите членове остаряват. Имаме твърде много клубове, на които им липсват знанията или мотивацията да постигнат въздействие: клубове, които дори не знаят какво правим на глобално ниво, клубове, които не знаят за нашите програми или за нашата фондация, клубове, които дори не знаят как да са част от всичко това.

Ние сме организация на членовете си и за членовете си. И ако искаме да сме в състояние да служим и да постигаме целите си, ние трябва да се грижим за нашите членове.“ Думите са на президента елект Барни Расин при обявяването на темата на 2018-19 година.

В годината, която предстои, с особено външение поемам едно ново предизвикателство – да служа като председател на дистриктния комитет по членството. С приятелите, които приеха поканата ми да работим заедно, имаме много въпроси, които търсят своя отговор. Имаме план, с цели и действия, които ще споделим с екипа на гуверньора и с клубовете. Вярвам, че ще намираме тези отговори в приятелска дискусия и чрез динамичен живот във всеки от нашите клубове, чрез проекти с които решаваме нужди на нашите общности, но израствам и ние самите, с интелигентно и проактивно присъствие в социалните медии и влияние в общественния живот. Така наистина ще се чувстваме у дома си в своя клуб и ще отворим вратите на този дом за нови приятели.

ПРИЯТЕЛИТЕ ОСТАВАТ

от Драгомир Маринов, президент на РК Козлодуй-Августа

В динамичния свят на нашето развитие ежедневно се изправяме пред множество предизвикателства и проблеми, продиктувани от времето, в което живеем. Същите предизвикателства стоят и пред нашите клубове, тъй като те са изградени от нас, членовете, и нашите проблеми не рядко са проблеми на клуба. В

следващите редове ще ви разкажа за нашия Ротари клуб Козлодуй-Августа. Фокусът няма да е какво правим ние за общността, а какво правим за нас самите – за клуба, за членовете си. Ще ви представя нашите проблеми и как се борим с тях. Възможно е да се разпознаете, защото пред общия ни дневен ред като ротарианци стоят едни и същи проблеми, продиктувани от средата, в която живеем.

Всички се сблъскваме с множество трудности при управлението и администрирането на клуба, защото наш дълг и ангажимент като президенти е да водим клуба към по-добри резултати. Отчитаме напредък спрямо предходни години, реализираме проекти – понякога пряко сили, разширяваме клуба, понякога просто за да спазим целта в края на годината да увеличим клуба поне с един член. Но това ли е устойчиво развитие на Ротари клуб? Къде остават приятелите? В основата на нашето крѳго е да развиваме приятелството си. Това е и във фокуса ни тази година – запазване на членската маса, сплотяване на приятелите, при консервативен бюджет. Отчитайки специфичните особености на клуба и средата, в която се развиваме, решихме, че това е най-правилният подход за справяне с проблемите си.

Мерките за запазването на членовете се изразяват в няколко конкретни задачи, които, смея да твърдя, успяхме да приложим успешно. „Изчистихме“ клуба от „списъчните членове“, тези, които не посещават клубните сбирки и не заплащат членския си внос. Прекратихме лошата и демотивираща практика да поддържаме членове, които нямат ангажимент към нас. Поехме риска да останем малко на брой, но мотивирани приятели. Това моментално доведе до резултат, който се отрази както на бюджета, така и на отношението между приятелите. На второ място избрахме почетни членове измежду личности, доказали своята преданост към клуба през годините. Като

съществена задача с добри резултати отчетохме и факта, че разредихме срещите с оглед оптимизация и по-качествено управление на клуба и личните ангажименти на приятелите. Като сега те се провеждат два пъти месечно. Това ни позволява и Стандартната конституцията на Ротари клуб. На следващо място, но не по важност, е наличието на Програма за управление на клуба, като се разработи план как ще протичат сбирките ни през ротарианската година. Стремехът тук бе да се достигне степен на подробност – дневен ред. Така приятелите знаеха още в началото на годината кога и как ще се провеждат сбирките на клуба.

По отношение на мярката, насочена към сплотяване на приятелството, предвидихме серия от неформални срещи. Ние имаме едно ключово предимство, от което се възползвахме с цел да преодолеем проблемите, пред които сме изправени. Малък клуб сме в малък град и това ни позволява да поработим върху сплотеността – характеристика, присъща на клубове в малки градове. Успяхме да прекараме много приятни вечери, имавме възможност да се насладим на компанията си заедно с нашите семейства.

По отношение на бюджета, както вече споменах – изключително консервативен, бих искал да ви споделя, че предприетите мерки и предварителният бюджет дадох възможност за „гълтка въздух“ във финансовото състояние. Това отвори нов фронт за реализация на нови проекти с хуманитарна насоченост. До края на ротарианската година клубът продължава да развива програмата си за майчино и детско здраве, като поставя на дневен си ред нов проект, насочен към децата в общината и ранната им профилактика от гуабет. Тази възможност се разкри след предприетите мерки и след като клубът се освободи от натрупания през годините „товар“.

Скъпи приятели, смело мога да твърдя, че половин година по-късно ние отчитаме напредък по простата причина, че се вгледахме в себе си, идентифицирахме проблемите си и потърсихме решение. Разбира се, това е инертна инвестиция и резултатите, ще са налице тепърва. Но въпреки рисковете и проблемите ние оставаме приятели повече от всякога. Предприетите мерки са „формалната“ част за преодоляването на проблемите. „Неформалната“ – приятелството, зависи от всички нас.

В началото на ротарианската година започнах с мотото „Приятели остават“, в духа на мотото ни тази година ми се иска в края на годината да направим разлика.

РК СОФИЯ-ВИТОША ЗАРАДВА МАЛКИТЕ ФУТБОЛИСТИ ОТ КВ. ФАКУЛТЕТА

В навечерието на светлите Коледни празници Ротари клуб София-Витоша заедно с Ротари клубовете София-Триадица, София-Сердика и София-Център, в рамките на първия Ротариански обществен корпус, осигуриха спортни екипи за децата от Футболния клуб в кв. Факултета.

Как започва историята? През 2015 г. Илия Илиев и Петьо Петров – бивши футболисти, родени и израстнали в кв. Факултета, заедно с инициативен комитет от квартала с председател Кирил Василев решават да основат спортен клуб ИФК „Рома 2015“.

От 20 деца в началото сега 120 деца играят футбол във Факултета, като от есента на 2016 г. има и дамски отбор. Мястото, на което тренират, е малък терен, който Общината е предоставила на клуба до кварталното училище. Треньорите Илия Илиев и Петьо Петров правят всичко безвъзмездно, сами купуват вода за децата, топки и най-необходи-

мото. Надеждата е да се намери някой, който да им подгае ръка да се намерят спортни екипи, топки и кори за тези 120 млади играчи.

И ето, първият Ротариански корпус в София се отзова на техните нужди и на 23.12.2017 г. на малките футболисти тържествено бяха връчени спортни екипи от президентите на клубовете София-Витоша, София-Триади-

ца, София-Сердика и София-Център с пожелания за много здраве и спортни успехи. От името на футболните таланти президентът на клуба изказа искрените си благодарности към благородния жест на Ротарианския корпус в София.

Ина Агафоновна,
Секретар РК София-Витоша

50-ГОДИШНИНАТА Е ВДЪХНОВЯВАЩА

Преди 50 години е създаден първият Ротаракт клуб, за да даде на младите хора възможност да се обединят и заедно да създават добро. Вече половин век Ротаракт клубовете по Света вдъхновяват младите лидери да влагат усилия в търсене на решения и предприемане на действия за подобряване на своите общности.

От тогава до днес светът се е променил. Начините, по които членовете на Ротаракт общуват помежду си, също. Но основните ценности на програмата и това, което привлича хората към нея, са се съхранили през всички тези години.

Ротаракт е програма, в която не просто участваш, тя става част от твоя живот и неимоверно го моделира. А от своя страна ротаракторите променят и помагат за подобряването на друг нечий живот. И това е основна цел на програмата по света и тук, в Дистрикт 2482, България.

През последните години ротаракторите в страната иницираха многобройни проекти, с които подпомогнаха и подобриха здравеопазването. Само малка част от тях са проектът „Детско отделение“ на Ротаракт клуб Пазарджик-Бесанара, в който членовете на клуба украсиха стените в две детски отделения на Областната болница с любими герои от детските приказки, и проектът „Да дадем шанс на младия живот“ на Ротаракт София-Тангра, по време на който закупили 61 животоспасяващи амбути (апарати за ръчно обдишване) за новородени за 19 болници в страната.

През последните години дистриктните проекти като: „Един живот“, насочен към безопасното

ЗА РОТАРАКТ В ДИСТРИКТ 2482

шофиране; „Ден на професиите“ в помощ за професионалната ориентация на учениците от XII клас; Green Week Project, който има за цел подобряване на условията на живот в градска среда и възстановяване и поддържане на парковете пространства; „Кръводаряване“ – за информиране на обществото за нуждата от даряване на кръв и мотивиране на повече граждани ежегодно да се включват в подобни инициативи; „Купи и дари“, подпомагащ нуждаещите се с хранителни продукти; се превърнаха в ежегодни за голяма

част от клубовете в страната. По този начин с общи усилия работим не просто за устойчивостта на проектите, но и за постоянно разпространение и разширяване на тяхното въздействие.

50-годишнината на Ротаракт е знакова за ротаракторите в Дистрикт 2482, България. През последните години се забелязва тенденцията към намаляване броя на членовете, като за последните пет години броят на активните ротарактари стана наполовина.

През тази година можем да отчетем една различна и много пози-

тивна статистика. За първи път не просто не отчитаме намаляване, а можем да отбележим смело, че имаме здраво ядро от ротарактори, искрено отдадени и вярващи в целите и идеите на организацията. Една стабилна ротаракторска общност, която поддържа и допуска внимателно своите нови членове, като се грижи да запази духа и приятелската атмосфера, които е създала. Всички клубове в страната отчитат 80% посещаемост на своите сбирки, а на дистриктно ниво бележим ръст на нови членове. И не приключваме дотук. Изминалата година беше белязана и с най-голям брой ротарактори, които се присъединиха към Ротари клубове, като доказахме, че безкористната служба не се изчерпва с годините.

50 години е дълъг период, в който промените са неизбежни. Но въпреки тяхната форма и отражение е важно да запазваме същността, мисията и целта си. Вярваме, че в Дистрикт 2482, България всички ротарактори работят усилено върху това и го доказаха през изминалата и настоящата година. И заедно ще направим отбелязването на 50-годишнината на Ротаракт истинско и специално събитие за всички!

Цвета Григорова,
Председател
на Комитета за PR

На 20 януари в Народната библиотека - София при подчертан интерес от публиката бе открита изложба на дарението на уникални географски карти, направено през 1953 година от инж. Любен Божков – забележителен учен, общественик, меценат и ротарианец, първият гуверньор на Ротари в България. Дарението включва над 100 чуждестранни карти с хронологичен обхват от XVI до XIX век и истински обогатява картографската сбирка на библиотеката. Тези карти пресъздават важни исторически, политически и икономически процеси, протичали през вековете в Европа. Наред с това картите от сбирката *Vulgarica* и *Balkanica* онагледяват срещите на културите от Изтока и Запада, неслучайно холандският географ Абрахам Ортелиус ги нарича „окото на историята“.

Образците не само дават възможност да се проследи развитието на европейската картография през вековете, но отразяват нивото на развитие и на географската наука. Някои от картите са отпечатвани самостоятелно, а други представляват отделни листове от големите атласи, издавани в Европа през XVI – XIX век. Картите са изпълнени с различни техники: гравюра на мед, литография, цветен печат. При оформлението на много от тях е използвано акварелно украсяване, с богато орнаментирани картуши, истинско произведение на изкуството.

Едни от най-добрите картографски образци, съчетали в едно науката с изкуството, са осъществени в ателиетата в Антверпен и Амстердам по време на т.нар. Златен век на холандската картография. Може да се видят ръчно оцветени карти на Древна Тракия, Черно море и Балканския полуостров през античността в първия модерен атлас „Театър на света“ издаден от Абрахам Ортелиус през 1570 г. Сред експонатите са изложени карти, дело на представители на френската картографска школа, чийто представител е Николас Сансон, придворен картограф на френските крале Луи XIII и Луи XIV и Гийом Делил. Застъпени са и карти, изработени в

ИЗЛОЖБА ПОСВЕТЕНА НА ДАРЕНИЕТО НА ИНЖ. ЛЮБЕН БОЖКОВ

ИЗЛОЖБА, РОТАРИТЕЛСКОТО ДЕЛО НА ЛЮБЕН БОЖКОВ

немските картографски и издателски къщи в протекание на XVII-XIX век. Особен интерес представлява етнографската карта на Балканския полуостров от 1876 г., изработена от Хайнрих Киперт. Тази карта се ползва при Цариградската конференция, а по-късно и при Берлинския конгрес (1878 г.) и е оценена високо от Ото фон Бисмарк.

С помощта на г-н Иван Сариев от фондация „Пчелен кошер“ Народната библиотека издаде календар, в който са показани едни от най-ценните образци на дарените карти. Едновременно с колекцията карти изложбата включва и раздел с ротарианското дело на инж. Божков, с което бе дадено началото на отбелязването на 85-годишнината от създаването на първия Ротари клуб в България. Изложбата бе открита от директорката на НБКМ доц. д-р Красимира Александрова. Кураторката на изложбата, г-жа Юлия Карадачка, говори подробно и вълнуващо за живота и делото на Божков, като не забрави да отбележи, наред с изключителната му инженерна дейност и възрожденския му плам в много области, на пръв поглед чужди на един технократ, и неговата ротарианска дейност. Историкът на Ротари България Цвятко Кагийски, който предостави за изложбата редица експонати, разказа за ротарианския път на Божков.

Поради заболяване внукът на Божков, също Любен Божков, със сериозен принос за обогатяването на ротарианската историческа колекция, не успя да присъства и бе представен от съпругата си. В разговор след откриването г-жа Александрова отбеляза, че познава добре и цени дейността на Ротари още от времето, когато е работила в Шумен, и изяви желание двете организации да продължат да работят по съвместни проекти.

Цвятко Кагийски
Юлия Карадачка

ДГ ЕМИЛ КОЦЕВ СЕ СРЕЩНА С ЧЛЕНОВЕТЕ НА РК СОФИЯ ВИТОША

На 11.01.2018 г. РК София-Витоша посрещна с добре дошъл дългоочакван гост – Емил Коцев, гуверньор на Дистрикт 2482 за 2017-2018 г. Непосредствено преди официалната Визита ДГ Емил Коцев се срещна с Борда на РК София-Витоша и представители на Ротаракт и Интеракт клубовете към РК София-Витоша. Те разказаха за своите проекти и изразиха голямо желание да работят с други Ротаракт и Интеракт клубове по съвместни програми. ДГ Емил Коцев сподели, че е изключително впечатлен от работата им и ги похвали за броя и обхвата на разработваните от тях проекти.

В началото на официалната среща Дистрикт гуверньорът изложи сбито и ясно целите на българския Дистрикт 2482 през тази ротарианска година, като наблегна специално на темата „Да правим разликата“. Г-н Емил Коцев благодари за положените усилия и добрата работа на членовете на РК София-Витоша през годините и ги призова не само да даряват пари на Фондация Ротари, което те правят редовно, но и да обмислят и за реализацията на голям проект на клуба, за който да ползват средства от Фондацията, като напомни, че 50 % от всички дарени средства след 3 години се връщат обратно в Дистрикта за реализирането на дистриктни и глобал-

ни грандове, като в момента има над 150 000 щат. долара, които стоят неоползотворени в очакване на клубни предложения за глобални грантове. Накрая той призова за още по-голяма съпричастност, сътрудничество и активност за служба на обществото.

След изложението на ДГ се състоя дискусия за състоянието и развитието на Ротари клубовете в Дистрикт 2482 България за това, доколко сме полезни и значими като част от голямото ротарианско семейство, обменени бяха погаръци и вечерта завърши в непринудена, приятелска атмосфера.

Ина Агафонова,
Секретар РК София-Витоша

РК СТАРА ЗАГОРА-БЕРОЕ НА ЕДНА ГОДИНА

Спищно тържество в зала „Кибела“ на парко-хотел „Стара Загора“ ротарианците от РК Стара Загора-Берое отбелязаха една година от своето чартиране. Гости на събитието бяха приятели от РК Стара Загора, Сливен, Нова Загора, Казанлък и дами от Инер Уийл клубове в България.

В своето слово президентът на клуба Жоро Доблев подчерта: „Водени от желанието си за безкористна служба, в рамките на една година успяхме да изградим административно и да укрепим Ротари клуб Стара Загора-Берое. Броят на членовете се увеличи на 34, като имаме девет дами.“

През първата година от своето съществуване клубът реализира 12 успешни проекта, свързани с потребностите на местната общност, сред които са емблематичните проекти: „Туптящо сърце“, „Светлина в детските очи“, „Сигурност за всички“ и гала-концертът, посветен на 100-годишнината на Фондация Ротари. Членовете на РК Стара Загора-Берое дариха през тази година над 5000 щ.д. за борбата с детския паралич по света.

В момента усилията на ротарианците са насочени към реализирането на проекта „Запази гете“ и организирането на изложба карикатури и шаржове „Усмивката на Ротари“ в Държавна опера – Стара Загора.

Жоро Доблев
Президент РК Стара Загора-Берое

ИЗЛОЖБА КАРИКАТУРА И ШАРЖ „УСМИВКАТА НА РОТАРИ“

Всградата на Държавна опера Стара Загора на 20.02.2018 год. бе открита изложба „Усмивката на Ротари“.

Това е инициатива на Ротари клуб Стара Загора-Берое и Ротари клуб София, с която се отбелязват 113 години от създаване на ротарианското движение и 85 години от първия Ротари клуб в България - каза при откриването президентът Жоро Добрев.

Тази изложба ще припомни за първите ротарианци, представени от майстори на портретния шарж като Добринов, Божинов, Алексиев. Посетителите на изложбата ще усетят духа на приятелството в шаржове и закачки с техните образите - подчерта Паст дистрикт гуверньорът за 2013-2014 г. Валентин Стоянов.

Ротари историкът инж. Цвятко Кагийски разкри връзката между творците, техните творби и Ротари: „Утвърждаването на портретния шарж като самостоятелно изкуство е тясно свързано с лицата от първия Ротари клуб в България. През 1934 год. Александър Добринов е представен в Ротари клуб София и в продължение на три години художникът създава над 90 портрета на ротарианци. Това са творби с неотценима художествена и документална стойност“.

ПРОГРАМА КУЛТУРА И ИСТОРИЧЕСКО НАСЛЕДСТВО

ДИСТРИКТ 2482 БЪЛГАРИЯ

РОТАРИ КЛУБ СТАРА ЗАГОРА – БЕРОЕ

Rotary Club of Sofia 1933

РОТАРИ КЛУБ СОФИЯ

Представят

„УСМИВКАТА НА РОТАРИ.“

ОТБЕЛЯЗВАЙКИ 113 ГОДИНИ РОТАРИ,
85 ГОДИНИ ОТ СЪЗДАВАНЕТО НА ПЪРВИЯ РОТАРИ КЛУБ В БЪЛГАРИЯ,
45 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА ДЕПУТАТА ДИМИТЪР ПЕШЕВ
И 120 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА АЛЕКСАНДЪР ДОБРИНОВ

Изложба
карикатура и шарж
с участието на:

Александър Добринов
Александър Божинов
Райко Алексиев
Кирил Буюклийски
Тодор Карасимеонов
Александър Николаев

Откриване: 20 февруари 2018 г. от 18.00 ч.
фоаето на Държавна опера Стара Загора

Веско Димитров - Елект дистрикт гуверньор 2018-2019 год., призова за популяризирането на изложбата и предложи следващата изложба да покаже първите години на Ротари и днешното състояние и проекти на ротарианското движение.

Изложбата ще продължи до 12.03.2018 год., като нейното експониране е подготвено от галеристът Светлозар Недев, член на РК Стара Загора-Берое със съдействието на Държавна опера Стара Загора.

Сп. „Ротари на Балканите“

Вашето наследство, Обещание на Ротари

Вашите ежегодни дарения към Фондация Ротари помагат на хората по света да живеят по-добре днес.

Планирането на дарение към Ротари фондацията осигурява бъдеще на същите тези животопрменящи програми.

Вижте как следващият век на служба започва с Вашето Ротари наследство на rotary.org/legacy